

RUSKI INWALID

N^o.
=

24.

SOBOTA.

31 Stycznia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Niderlandy. Anglija. Hiszpania. Rozmaitości.

WIADOMOSCI KRAIOWE.

z Petersburga 31 Stycznia.

Dzisiaj w wieczor ma bydz dana maskarada w wielkim klubie tańców, przeznaczona na dochod Inwalidów.—

— Doczekaliśmy się znowu w stolicy tutejszey łagodniejszego powietrza, dnia wczorajszego nawet było kilka gradusów ciepła.

z Wilna 23 Stycznia.

Dnia 11 stycz. 1820 roku, dana tu była maskarada na dochód inwalidów, biletów wyprzedano 313, z których za 14 zebrano assygnacyynych rub. 50, a za 299 biletów po 60 kopieiek sr. za bilet, rub. sr. 179 kop 40, w ogule zebrano za bilety rub. assygnacyynych 50 i sr. rub. 179 kop. 40.

Z tej summy expens

Za pud świec woskowych rub. sr. . . 24 —

Za świec łojowych fun. 2 kop. . . . 30

Za 50 lamp dla oświecenia schodów i bramy rubli sr. 2 kop. 50.

Za afisze ich roznaszanie i wydrukowanie biletów r. sr. 3 k. 60.

Usługa przy pokojach, i przyymuiącemu ondzienie rub. 2 k. 60.

Muzyka, którey należało rub. sr. 30 odstąpiła półowę na rzecz Inwalidów, a przyięła tylko rub. sr. 15.

Expens cały wynosi rub. sr. 48.

Pozostało assygnacyynych rub. 50 i sr. rub. 131 kop. 40, które po wymianie na bankowe assygnacye czynią rubli 492 kop. 75 a w ogule dla odestania do kassy inwalidów zebrano rub. assygnacyynych pięćset czterdzieści dwa N. 542, kopieiek siedmdziesiąt pięć N. 75.

Wyznaczeni dla rozdania biletów, i zebrania za one pieniądze, Wileńskiey Policyi 2 zamkowej części,

Inspektor Fadeiew.

Ratman Policyi Sgdecki.

Wileńskiey Policyi Tranzlator Szkulcecki.

Opera *Kopciuszek*, dana na teatrze tutejszym d. 18. t. m. uczyniła dochodu dla Towarzystwa Wileńskiego Dobroczynności i kompanii artystów dramatycznych według następującego rachunku:

Za łoż przedanych 36 licząc po rub. 4, zł. 960.
za biletów parterowych 520 po zł. 4 zł. 2080.

— — galeriowych zł. 458.

summa zł. 3,498.

Expens: na nowe dekoracje, muzykę, światło, i t. d. według rachunku z kompanią zł. 899.

zostało zł. 2,599.

Z tego dochodu część 6ta podług umowy zapłacona właścicielowi teatru JPanu Każyńskiemu zł. 433.

zostało zł. 2,166.

Tey pozostałości przypadła połowa dla kompanii zł. 2,083.

Dla Towarzystwa Dobroczyn. . . zł. 1,083.

Aże niektóre osoby raczyły płacić za bilety, więcej nad zwyczajną cenę, z tego przybyło jeszcze dla Towarzystwa po redukcji monet złotych 637 czyli r. sr. 95 k. 55, a wogóle weszło do kassy Towarzystwa Dobroczynności zł. 1720 czyli rub. sr. 257. Dołącza się osobny rachunek przychodu z łoż.

Pierwsze piętro.

<i>Strona prawa.</i>		<i>Lewa strona.</i>	
N. 1 r. 5 k.	40	N. 1 czer. zł.	3
N. 2 czer. zł.	4	N. 2 czer. zł. 2 r. s. 1	
N. 3 rub. sr.	8	N. 3 czer. sr.	8
N. 4 rub. sr.	8	N. 4 rub. sr.	5
N. 5 rub. sr.	8	N. 6 rub. sr.	6
N. 6 rub. assyg. 50		N. 6 czer. zł.	2
N. 7 czer. zł.	2	N. 7 rub. sr.	6
N. 8 czer. zł.	2	N. 8 rub. sr.	6
N. 9 rub. zr.	6	N. 9 rub. sr.	5

Piętro drugie.

<i>Strona prawa.</i>		<i>Strona lewa.</i>	
N. 1		N. 1	
N. 2 rub. as.	25	N. 2 rub. sr.	6
N. 3 czer. zł.	2	N. 3 rub. sr.	4
N. 4 rub. sr.	6	N. 4 rub. sr.	6
N. 5 czer. zł. 1 r. s. 2		N. 5 rub. sr.	6
N. 6 rub. sr.	5	N. 6 rub. sr.	4
N. 7 rub. 4 k.	95	N. 7 rub. sr.	4
N. 8 rub. sr.	4	N. 8 rub. sr.	4
N. 9 rub. sr.	4	N. 9 rub. sr.	4

Jedna łoża parterowa rub 4.

A zatem z łoż weszło nad cenę zwyczaj-

ną r. sr. 84 kop. 80. reszta, to jest r. s. 10 kop. 75 weszło z przewyżki biletów parterowych.

W następującą niedzielę dnia, 25 t. m. taż sama opera (*Kopciuszek*) powtórzona będzie na wspólny dochód Towarzystwa dobroczynności i kompanii według pierwszego układu.

Pisma peryodycznego pod tytułem *Dzieje dobroczynności krajowej i zagranicznej*, drukuje się N. pierwszy i wydzie dnia 31 t. m. Redakcyja uprasza Szanownych Kolektorów na prowincyi, ażeby listę osób, które już zaprenumerowały, raczyli odsyłać do redakcyi, tak dla pomieszczenia ich nazwisk w tychże *Dziejach dobroczynności*, iako i dla przesłania im bez zwłoki przez pocztę pierwszego numeru.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Od brzegów Menu, 22 Stycznia.

Senat frankfortski iednomyslnie potwierdził projekt o nowem obywatelskiem urzędzeniu żydów, ułożony przez kommissyją seymową wspólnie z zwierzchnością tamieczną miejscową. Teraz należy tylko czekać potwierdzenia iego przez ciało prawodawcze. Jeśli projekt pomieniony przyjęty zostanie, wszelkie inne domagania się żydów zostaną bez skutku. W przeciwnem zaś zdarzeniu zamiast spokojnego pogodzenia się, sprawa ta będzie się rozstrzygać zwyczajnym trybem sądowym. — Główne punkta projektu są następujące: Żydzi nazwani będą obywatelami izraelskimi. Niemogą należeć do rządu, aprzeto na zawsze wyłączeni z Senatu sądów cywilnych i powszechnie ze wszelkich sądownictw. Będą mieszkac w osobney części miasta z prawem nabywania domów i prowadzenia wszelkiego rodzaju handlu. Lecz za to w innych częściach miasta ani sklepów kupieckich ani domów mieć niemogą — wyłączywszy iednakże tych którzy mieli przed rokiem 1817. — Nadto liczba ich sklepów kupieckich niepowinna przechodzić zamierzoney ilości. Co do małżeństw w tym narodzie, tych nad piętnaście co rok niebędzie. Wstępujący w stan małżeński Izraelita powinien mieć najmniej lat dwadzieścia pięć, a narzeczona przynajmniej dziewiętnaście. Wszyscy ich chorzy, kalecy i ubodzy będą się utrzymywać kosztem swoich współwyznawców. Liczące się na nich niedobory i wszelkie należności do skarbu mają bydz niezwłocznie

wniesione do kassy mieyskiej. W każdym rzemieśle jeden tylko majster z ich narodu bydz może.

— Z przyczyny tęgich mrozów, które tu panowały, wszelkie stosunki między Strażburgiem i prawym brzegiem Renu przez dwa dni były zupełnie przerwane. Łódź przechodził po Renie tak obficie i szybko, iż most tameczny w widocznym był niebezpieczeństwie i część jego musiano rozprowadzić.

N I D E R L A N D Y.

z Bruzelli 20 Stycznia.

Na mocy ugody podpisanej w Frankforcie 20 Czerwca roku zeszłego, już nastąpiły wszelkie urządzenia względem twierdzy Luxemburskiej. Trzy czwarte części osady mają się składać z żołnierzy pruskich i jedna z niderlandzkich. Dwór pruski także mianuje i gubernatora wojennego; a wszystkie sądy cywilne odbywają się przez urzędników niderlandzkich. Zawzięte okoliczności idą pod rozwiązanie osobnego komisarza. W zdarzeniu oblężenia twierdzy, wszelka władza cywilna przechodzi do gubernatora wojennego. — Król pruski za kontrybucyją wojenną bierze 20 milionów franków dla zmocnienia twierdzy na Renie niższym; Król zaś niderlandzki wyznacza 60 milionów na podobne zmocnienie twierdz na granicach francuzkich znajdujących się; pięć milionów użyje się dla twierdzy mugunckiej; dwadzieścia dla zbudowania nowej twierdzy nad Renem wyższym.

A N G L I A.

z Londynu, 18 Stycznia.

Bragham-Mur jeden z Lordów admiralicyi mianowany jest następcą naczelnie dowodzącego flotą na morzu śródziemnem admirała Frimantela.

Z powodu oczyszczenia lasu Dartmurskiego, który Xiążę Reient oddał na rzecz ubogich, pisma nasze periodyczne wzmiankują o zawiązaniu nowego towarzystwa dobroczynności. Głównym przedmiotem działań jego będzie dostarczenie roboty ubogim dzieciom, których liczba na pierwszy raz ma bydz 2000. Xiążę Reient oświadczył się bydz opiekunem tej liczney rodziny, Arcybiskup Kantorberyjski mianowany jest prezesem towarzystwa, a nadto wybrano pięćdziesiąt wice prezydentów z grona znakomitszych kupców tutejszych.

Reformatorowie Glasgowsy znowu ułożyli

między sobą nieużywać żadnych mocnych trunków. Częścią z przyczyny ubóstwa, a częścią dla prawideł które przyjęli, dzień nowego roku przepędzili bez wszelkich zabaw i uroczystości. W wilią jednakże tego dnia zebrawszy się po przyjacielsku iedli ciastka i zapijali ciepłą wodą z imbierem i cukrem, ale bez romu! — Na zaletę ich powiedzieć należy, iż całe swoje rady i projekta stosują tylko do gałęzi ekonomii, a przynajmniej do niejakiego czasu nie mają się mieszać w sprawy polityczne.

H I S Z P A N I A.

z Madrytu, 9 Stycznia.

Ślady zamieszania i buntu znowu się okazały w sam dzień nowego roku między wojskami należącemi do wyprawy, a mającemi stanowisko w okolicach Kadyxu, Grenady i Sewilli. — Rozruch wczął się w iednym batalionie piechoty, konstytuującym w Lascobilas. Później okazały się w innych pułkach stojących w Espare i Villamurton. Buntownicy porwali Jenerała naczelnie dowodzącego, Hrabiego Calderon i jako niewolnika uwięzili w góry Rentskie. Zabrali także wszystkie jego papiery, wydrukowali natychmiast korespondencją jego z dworem i przedsięwzięli wszelkie środki, celem rozgłoszenia iey po całym królestwie. Trzymają w ręku swoim wszystkie warownie Kadyxkie wyjąwszy Toccadera, którą w oblężeniu trzymają. Powiadają nawet, że w Kadyxie ogłoszono już konstytucyją kortezów, a w Madrycie roschodzą się osobliwsze, a po części i niedorzeczne pogłoski. Słychać nawet że buntownicy w dziesięć tysięcy wojska zbliżają się ku stolicy. Co chwila oczekujemy obszerniejszych w tej mierze doniesień.

R O Z M A I T O Ś C I.

Stan terażniejszy Irlandyi.

(Dokończenie.)

Irlandczycy czuli są na cierpienia bliźnich. Charakter Anglika i Irlandczyka wystawia wyraźną przeciwność. Pierwszy za łada fraszkę mocno się gniewa i przyjmuje surową postać, drugi przeciwnie wszystko cierpliwie znosi, a i zagniewany rzadko traci zwyczajną wesołość charakteru. We wszelkich przygodach i kłopotach życia Irlandczyk prędko da sobie rady i z przeciwności którego obarczaia żartuje. Ta

to wesołość wrodzona i iż tak rzekę abnegacji, nieprzyjemną bywa czasami dla cudzoziemców mianowicie przejeżdżających, bo w domach nawet zaizolowanych, w szafach i stołach niema zamków ani zasuwek, pokoje są nieochłodzone, okna się nieodmykają i zimową porą niewchodzi do izby świeże powietrze; bielizna na poscielach rzadko się odmienia i koni na pocztach z trudnością się dostają. Irlandczycy niedają na to beczności będąc na wszelkie tego rodzaju niewygody za nadto obojętni. Ten narodowy charakter wspólny jest nawet i klasom wyższym. — W obwodzie kanotским powszechnie mówią językiem irlandzkim; lecz bliskie i ustawiczne stosunki z Anglią sprawiły, iż język tego Królestwa wszędzie jest rozumiany. Dawny język irlandzki zapewne przed upłynieniem jeszcze wieku zupełnie zaginie; bo i wieśniacy a nawet ich małe dzieci starają się uczyć po angielsku. Upodobanie w gazetach i tu wszystkim zawraca głowy. W każdym prawie cokolwiek znacniejszym miasteczku wychodzi przynajmniej raz w tydzień gazeta, a w większem po dwa i trzy razy. Żarty i odpowiedzi wesołych Irlandczyków (*Blunders*) nietylko się opowiadają w posiedzeniach prywatnych; lecz i w pismach periodycznych znajdują miejsce. Powszechnie w Irlandyi w nieczem ostrożności ani porządku niema n. p. kiedy gdzie przed drzwiami jest dzwonek, to pewnie albo mu rączki albo serca brakuje. Obiadują tam zwyczajnie późno i niema na to pewnej godziny. W Galwai jest teatr, na którym czasem o godzinie osmej, czasem o siódmej lub ranej i później zaczyna się reprezentacja, a kończy się niekiedy po drugiej z północy.

Kork należy do najbogatszych i najpiękniejszych miast brytańskich. Handel jego kwitnący winien powiększyć części pomysłność swoją szynkom, które tam są wyborne i ładują się na okręty. Tu corok białą sto tysięcy przeszło sztuk rogatego bydła i bardzo wiele świń. Na około miasta pobudowane są rokoszne domy wiejskie z ogrodami, w których zamożni kupcy spędzają piękną porę roku. W tej części Irlandyi rolnictwo w kwi-

tnącym jest stanie; lecz za to w innych prowincjach bardzo zaniedbane.

Przekonał się Pan *Curvii* zwiedzając Irlandyę, że rolnictwo bez handlu i przemysłu nigdy da wysokiego doskonałości dóść niemoże. W Dublinie ludność niezmiernie się powiększa; widać to stąd iż w roku 1772 wprowadzono tam węgla kamiennych 211,433 łasztów okretowych za 48,000 funtów sztarlingów, w roku zaś 1812—550,163 łasztów za 420,000 f. st. — W roku 1813 liczono w Dublinie 150,751 mieszkańców. Nigdzie zapewne przepych i zbytek nie są tak blisko najokropniejszej nędzy jak w Dublinie. Pospolstwo niezmiernie skłonne jest do pijaństwa; to powiększyć części także może pochodzić od prożnowania, któremu Irlandczycy się oddają. Duchowieństwo Katolickie powszechnie tu złożone z ludzi uczonych i ze wszech względów szanownych; lecz wpływ ich bardzo stał się nieznaczącym.

(z *Dziennika politycznego hamburskiego*).

— Umarł niedawno w Paryżu jeden sławny szermierz, który sam siebie nazywał *szermierzem katem*. Pokłócił się był w jednej kawiarni z uczniem prawa młodym mężczyzną lat dziewiętnastu. Kłótnia skończyła się na wyzwania na pojedynek, i następujący ranek przeznaczony był na rozprawę. Naigłi więc wspólnie karę i udali się na miejsce bitwy, gdzie stanawszy, uczeń wyjął z kieszeni kostki losowe i rzekł: „Kto z nas więcej naliczy wygranych, ten powinien zastrzelić przeciwnika; tak bowiem tylko z ludzmi twego rodzaju strzelać się można.“ Los był przwiazny dla ucznia, wskutek za tem umowy przyłożył pistolet do głowy szermierza *kata* i zabił go.

Kapucyn Kaznodzieja

Kapucyn jeden mówiąc o dobrodzieystwach i cudach przyrodzenia rzekł między innem do swoich słuchaczy: „Kochane dzieci dziwiacie się jednym przyrodzeniem cudom, a o drugich ani myślicie, które jednakże dziwniejsze są częstokroć. n. p. Zachwyca was światło słoneczne, a Xiężyć rzadko waszą zwraca uwagę, a przecież światło jego dobroczynnie ciemne oświeca nocy, a Słońce w dzień tylko świeci, kiedy i bez niego jest światło.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEKO CESARSKIEY MŚCI.